

Ծանուցման առդը 2
Առաջին երեսը 5

ՄԱՆՆԵՍ ԱՅԳԱՅԻՆ

Gérant responsable
A. SAKAÏAN

ԾԱՂԻԿ շաբաթը երկու անգամ կը հրատարակուի Զորեքշաբ-
թի եւ Շաբաթ օրերն :
Տարեկան բաժանորդագրութեան գինն է 100 ղուրուշ արծաթ,
— Վեցամսեայն 50. — Վաւառաց համար 110 ղրշ :

Որ եւ է նամակ կամ գրութիւն պէտք է ուղղել
Ա. Արտաշատէր եւ Տնօրէն Անտոն Սարգսեան ,
կ. Պօլիս , Պապը Ալի Ճառտէօթի 20.
Խմբագրութեան յանձնուած գրութիւնք եւ չեն արուիր :

ԹԻԻ 19 Ա. ՏԱՐԻ

ԳԻՆ 40 ՓԱՐԱ

1887 ՓԵՏՐՎԱՐ 25 ՉՈՐԵՔՇԱԲԻ

ԱԶԳԱՅԻՆ

Հ Ր Ա Ժ Ա Ր Ա Կ Ա Ն

Ինչպէս լրագիրներն հրատա-
րակեցին , Ամեն Ս. Պատրիարք
Հայրը փոխկեալ սրտիւ հրոժա-
րականը կուտայ , առարկելով թէ՛
ինք Պատրիարք ըլլալէ առաջ եկե-
ղեցական է , եւ թէ դիւրին չէ ան-
տարբերութեամբ դիտել ժողո-
ւրդեան լացն ու կոծը երբ իւր
անջեցելոց ոսկերաց փոխադրու-
թիւնը տեսնէ , Այսպիսի պարա-
դայի մէջ երկու ժողովոց միա-
ձայն համամտութիւնը հարկ է .
եւ քանի որ այն համամտութիւնը
կը պակսի , լաւագոյն է հրոժա-
րել .
Եթէ չեմք սխալիր Ս. Պատրի-
արք Հօր հրոժարման նկատմամբ
արտասահած խօսքերն ասոնք են .
այսինքն դիւրին չէ անտարբե-
րութեամբ դիտել ժողովրդեան
լացն ու կոծը երբ իւր անջեցելոց

ոսկերաց փոխադրութիւնը տես-
նէ . ուրիշ է եթէ երկու ժողով-
ներն համաձայն գտնուին . այն
ժամանակ անշուշտ դիւրին պի-
տի ըլլայ անտարբերութեամբ դի-
տել ժողովրդեան լացն ու կոծը
եթէ սակայն լացող ու ողբացող-
ներ գտնուին , Մենք արդէն ի
վաղուց դիտէինք որ կրօն , եւ քաղ-
պականելի ժողովներու մէջ ,
կարծեաց տարբերութիւն կար .
առաջինը՝ կը պնդէր թէ ժողո-
վուրդը խնդացներ . եւ յիշաւ
այլ կը խնդացներ . երկրորդը կը-
սէր թէ ժողովուրդը լացներ , եւ
մի քանի անգամ լացուցին . բայց
երբեք մտքերնուս չէր անցներ որ
Պէշիկթաշի դերեզմանալսն խնդ-
րոյն առթիւ դարձեալ նոյն դերն
ստանձնեն՝ մանաւանդ եկեղեցա-
կանք որ այս անգամ չէ թէ մի-
այն աղգը , այլ օտարներն ալ խն-
դացել սկսան . եւ որ աւելի , ցա-
ւալին է , Ս. Պատրիարք Հօր հը-
րոժարմամբ , կնճիռի վրայ կնճիռ
աւելցաւ :

Հ Ա Ր Յ Ո Ւ Մ

Աղգ . Հիւանդանոցի մոմարա-
նի հասոյթը կրկնապատակելու ա-
ռաջարկութիւններ եղած են ձե-
ռնհաս եւ պատուաւոր անձանց
կողմանէ . բայց այս առաջարկու-
թիւնը , լուութեան եւ խլութեան
հանդիսով են մինչեւ ցարդ .
աղդային օրաթերթերն միայն
հանգանակութեան ցուցակներն
պիտի հրատարակեն , եւ երբեք
տեղեկութիւն :

Ս. Յակոբ խաթախանէալի մէ-
սէլէսինտէն տօլայը իրենճի տէ-
ֆա իմզալանան մաղպաթայը
բաթրիք վէքիլի ֆաղ Ասլանեան
Գերապայծառութեամբ միջ-
լէր իտի . Ասլանեան Գերապայ-
ծառ տախի մէղքիւր մաղպաթա-
կը , Էրօնի Գաթոյիկ բաթրիք-
խանէսի իտարէ մէճլիսինէ թագ-
տիմ իտէրէք , պու կիւն պու մէ-
սէլէ իւզէրինէ , միւզաքէրէ , օլու-
նաճար տըր :

Մ Ե Լ Ա Ն Ի Ա

Շաբաթ օրը դարձեալ Պ. օրիորդ Մելանիա վանդակին դուռը բաց թողնուցեր էր, և կարծեմ նորէն «Գամիզոյ» հագցնել պէտք պիտի ըլլայ:

Ընդհանուր Հայոց ազգը՝ հրապարակաւ ՎԱՏ անուանելու չափ վատանալ. . . երեսդ որու որ կուզես (բայի ինձմէ) համբուրել տուր, բայց կարգիլե՛մ զքեզ ուրիշ անգամ այդպիսի հայհոյութիւն մը ընելու: Փոխանակ եւ ըրպացի հեղինակաց անունները սովորելու, նոցա հեղինակութիւններն կարգայ որ միտք բանի ունեցող յօդուած մը կարենաս գրել: — Բազմավէպն ուրիշ համուհի — Եկեղեցականներուն ժամուց կուտան որպէս զի օղի գընեն — Յրանսերէնը արտաքսենք — Վահանովդ դարձիր կամ վահանիդ վրայ — Գնա՛յ նուրանիս, գընա՛յ մոլորեալ, գնա՛յ մոլորիչ — Ո՛հ, ոչ, մերդար Պօլիս կեցիր — . . է՛յ, ետքը՝ . . ետքը, մո՛ւխ, Ասի ընթերցողին ժամանակը գողնալ է, և ո՛չ ուրիշ բան:

Ո՛հ Մասիս. նախկին դիրքդ միտքս բերելով մը մտածեմ թէ, մինչեւ ո՛ւր իջար:

Օ Դ Ա Յ Ի Ն Պ Տ Ո Յ Տ

(Նախորդ թիւէն)

— Իրաւ որ Աղմուտէ, երթալով հետաքրքրութիւնս կուեղնայ, յետոյ ի՛նչ եղաւ:

— Չորս տարի առաջ, մեր տմիրային բարեգործական եռանդը արծարծելով գիւղին մէջ Թռչնոյ լեզու թաղէն յոյնի մը այրին ուղեց որդեգրել. բայց սա արդէն շատերու որդեգրուած ըլլալուն, վեց ամիս յետոյ նոյն տումարը գոցել հարկադրեցաւ. ասկէ ետքն օկնաւ տան սպասուհիներուն հայրական գորովն զգա-

ցնել, բայց չը յաջողեցաւ, ամենքն ալ քիչ շատ քթէն բռնելով հեռացան. վերջապէս հետզհետէ հինգ վեց որբ և անտերունջ գեղեցիկ աղջիկներ որդեգրելով որդիներն բազմացնել ուղեց, բայց այս նահապետական փափաքն չը կրցաւ կատարել: Այժմ այս վերջին որդեգրած աղջկանը՝ Օդաշաղացք թաղը կոկիկ տուն մը շինելով որդեգրուհոյն անուան դարձուց որ ահաւասիկ դուռը կը զարնէ:

— Բայց հիմա դուռը դոցելով ներս պիտի մտնէ և մենք դուռը պիտի մնանք:

— Անհոգ եղիր, չե՞ս գիտեր որ ամեն դռները բանալու զօրութիւն ունիմ. ահաւասիկ ներս մտնալով դուռը քոցեց. եկոյ:

Հետեւեցայ Աղմուտէին. դիւթական ցուպը տանը դռան դռացունելով, անմիջապէս բացուեցաւ. տանը առաջին յարկը գըտնուած սրահը մտանք դրեթէ տմիրային հետ միատեղ, որովհետեւ Աղմուտէի շնորհիւ խնտեսանելի եղած էինք. հրաշագեղ օրիորդ մը կար կարելու զբաղած էր:

— Բարի լոյս Բրաբիյօնս. անունդ ալ աղւո՛ր, դուռն ալ աղւո՛ր. . . ի՛նչ կը բանիս կոր նախիմ:

— Ի՛նչ պիտի բանիմ, կար կը կարեմ:

— Հիմա կարի առե՛ն է խուշիկս, սանկ քովս եկոյ տէ քիչ մը կէօթիւշմիւշ ըլլանք:

— Կարըս կարելով ալ կընանք խօսակցիլ:

— Ախ խըյանէթ, ես քեզ աս խտար կը սիրեմտէ դուռն իս հի՛շ չես սիրեր:

— Դարձեալ սիրտ խառնըվուք խօսքերու մի սկսիր հոգիդ սիրես:

— Ինչու համար ասանկ պաղեցար ինձմէ, տուն մը շնէ ըսիր շինել տուի, ինչ ուղեցիր նէ ա-

ռի, ուրիշ բան մը կուզե՞ս. ըսէ, էմը յրէ:

— Միտքս դրած եմ ամուսնանալ:

— Աստուած վկայ, տղաքներս չըլլայիննէ հիմակունէ թէզը չիկայ կը պսակուէի քեզի հետ:

— Հա՛, հա՛, հա՛, ել մէյ մը սա հայեղին նայէ. և չետոյ ինձ այդ օրինակ առաջարկութիւն մը ըրէ, ես իմ սիրած անձիս հետ պիտի ամուսնանամ:

— Ինչ, ինձմէ ուրիշ մա՞րդ կը սիրես:

— Ինչո՞ւ չէ. այո, բանիբուն երիտասարդ մը կը սիրեմ և քիչ օրէն հետը պիտի ամուսնանամ:

— Անանկ էնէ վաղվրէն թէզը չիկայ, ոլօսճադ կապէտէ աս տունէն ել գնայ:

— Այս տունը իմս է, ուստի ես ալ քեզ կըսեմ թէ մէյմնալ հոս մի դար:

— Աս տունը ես չը տուի՞րք. զի. բանի որ իմին ուղածս չես ըներ կոր, ետ կառնեմ:

— Կենացդ անցեալ տարինն. ըր ետ ուղէ ժամանակէն, եթէ տայ, այն ատեն ես ալ կը խորհիմ:

— Աղմուտէ, կենդանի է տէր լաւ կը խօսի այս աղջիկը:

— Ի՛նչ կընես անխոհեմ, թէ պէտ մեզ չեն տեսնար, բայց ձայներնիս կը լսեն, լուէ՛ և մտիկ ըրէ:

— Բրաբիյօն, ես քեզ՝ քովս առի ասխտար աղէկութիւններ ըրի, ինչու համար ասանկ կընես կոր. դու զիս այսպէս ծեր տեսնելով մի դատեր. ես խիստ քաջառողջ եմ. ասկէ դատ էկէր զիս սիրես նէ, քեզ էլմասէ պէպէկ կընեմ, առապաններ, բայթօններ, ուղածիդ խտար բարս. . .

— Ստակովդ զիս չես կընար հրապուրել. ինչպէս հրապուրեցիր ուրիշներ. գիտեմ, ձեր կարգի հրէշներ դժոխային հա-

բստուծիւններովդ, մեզ պէս խեղճ որբուհիներ մոլորեցնելով, երեսի վրայ կը թողուք. որոնք անտէր և անօգնական մնալով, կը պարտաւորին անպատուութեան բաժակը մինչ ցմուրը պարպել, և յետոյ եթէ բաղդ ունին, իրենց ծաղիկ հասակին մէջ կը մեռնին և կը լմնայ ամեն ինչ. բայց եթէ չը մեռնին, ո՛հ, այն ատեն մտածելն անգամ սարսափ կաղզէ իս. . . պատուաւոր ընտանեաց քով ծառայել անկարելի՝ կը զիջանին բեկոր մը չոր հացի համար ամենանուստ էակներ ըլլալ. . . այս է ձեր դործը ահա, բայց միթէ հոգեբնի՞դ է. կը բաւէ որ անսանկան կըքերնիդ յագեցնէք. . . ես պարոն, պատուաւոր մնալ կուզեմ ուստի ել դնայ հոսկից և մէյ մ'ալ միգար:

— Զէ՛, չը՛ պիտի երթամ, տունին մէջ մինակ ենք, դուն ինձի դէմ չես կրնար դնել:

— Ինչ բռնութիւն:

Գանի որ խոսքով չը պիտի ըլլալ. . . ըսելով մինչդեռ խեղճ աղջկան կը մօտենար, Ազմօտէ այդ ծեր շնացողին օձիքէն բռնելով, երեքս միատեղ փողոցը ելանք և հօն թողով սարսափահար վախճումն, այս տեսարանէն խիստ յուզուած տպարան դարցանք:

Այժմ կը լսեմք թէ մեր ամիրան Օր. Բրաբիօնէն բոլորովին յոյսը կտրելով, ուրիշ որբուհիներ բնտուելու ետեւէ է եղեր, անշուշտ որդեգրելու բարի դիտաւորութեամբ:

ԵՆԷ ՊԻՐԱԽԱՆԷ

Լօնտրատա Բէլ-էլ պիրտը սաթար Օլսօք պիրախանէսինին սահպի, պիրախանէսինի հիսսէ իւղը պիր գումբանեան թահավիլ էթմէք իւղը, Լօնտոն էնտ Ուէսթմինսթր Պանք, մարիֆէթի

իլէ սէքիզ պուշուք միլիօնլուք հիսսէ չըքարըր բիլաճաեա. պու հիսսէլէրէ սէրմայետարան օլ գատար խահիշ իլէ հիւճիւմ էտէրլէր քի, կէչէնտէ հիքեայէսինի էթտիկիմիզ «կինէ» պիրախանէսի հիսսէլէրինէ վաքը օլտուղը կիպի բօլիս միւտախէլէ էթմէկէ մէճպուր օլուր, Աչըլան հիսսէ հիսսապը տէրագապ գաբանըր. վէ պու տէֆա տախի 8 պուշուք միլեօն եէրինէ 4 միլիար ֆրանքտան զիյատէ եաղըմըլար, եանի 85 միլիօն ֆրանքն էլի գաթընը եաղըմըլար:

Իշպու՝ տայիմի լիրա եայար վէ ագըլարըն Պալ—Մասքէ սիատտ օլունան ինկիլթէրատա սարֆ լունայն պիրա, պու հիսսապա՝ պիզիմ պիչարէ Տէրքօզ սուեու գումբանեանընն սէնէվի սարֆ էթտիկի սուեու, հէման օն պին գաթը օլմալը տըր:

Կէօրիւնիւր քի ինկիլթէրապ պէկիլէրի սատէ սաման եէ. մէքտէ տիրլէր. չիւնքի պու բատար ալբա սուեու եէթիշտիւմէք իչին, մութլաք հայվանլարըն նաֆաքառը օլան ալբաեը գուլանընթօլար օլմալը:

Պ Ա Լ Օ Ե Ա Կ Ի Տ Ի Շ

(16 Նօմբրօտան)

Իշպու պէնտիմիլին մապաքիսի կէճիքմիշ օլտուղունտան, հալի իլէ օգուեանլարըմըլըն խաթընտան չըքմըշ տըր. իմտի մէզքիւր պէնտիմիլտէ նաքշ օլան պաղը վաքալարը եէնիտէն խաթըրա պրաքմաք ֆաիտէտէն խալի տէկիլ տիր:

Մատմաղէլ վէրօն գալապըեքըլը միւսիւյէ, նշանըսընը նէյէ պրաքտըլընա տայիր իթտիկի սուալտէն, մէզքիւր միւսիւ մէրաք էտիպ մատմաղէլ վէրօնը պիւֆէյէ տալէթ իթտիկիինի վէ կոմիտաըն, սըճաքտան սըքըլա-

րաք մասքէսինի չըքարմըշ օթուրտուղը վէ տիկէրլէրինին տախի Գաթիկ տուտունուն թահլթը հիմայէսինտէ օլարաք կէզինտիքլէրինի հաթըրա պըրաքտըքտան սօղրա, հիքեայէմիզէ տէվամ էտէրիզ:

— Թագուկ, տէմինճէք նէ՛ օյնանտը:

— Մագուրգա:

— Եօք ճանըմ Սօթիզ խաի:

— Սօթիզ օլմուշ Մագուրգա օլմուշ, ումուր էթտիկիզ գըզլա՛ր. բէք եօրուլտոււմ. պիր օթուրաճաք եէրտէ եօք:

— Չալըմճըլարըն կրէկուառը տէմին պարապէր օյնատըղըմ վագըթ, կուան ըրքօ տու պագալտիքեանընա սուբէեէ տալէթ էթտի:

— Էյ չիմտի պէնիմ եօրկունլուղըմա պիր ֆայտաը վա՛ր:

— Եօք սանքիմ խտէրսէն կրէկուառը պուլալըմ տա սէօյլէեիմ քի սուբէնին եէրինէ պիզէ պիր գապինէ աշտըրսըն:

— Գա խե՛նդ սին պէշ տագգէ օթուրմաք իչին կիւզէիմ օգաղիօնը գայպ էտէճէք, ոէն պաք քի կրէկուառը գաչըրմաեանըն:

— Նէրէյէ՛ կիտէճէք քի, գատ ըրլտէ անկաթէ տիր:

— Գա օտէյիլ ամա վէրօն նէրտէ:

— Ճըլճըլարըն ֆօլ եօքմու, շու հանի վէրթինէ նըշանըլըտըտա, նշանը կէրի էթտի խաէ:

— Հա պիլտիմ, նէ՛ էյի տէլիգանըլտըր. . .

— Վէրօնը թանըմաղ կէօնտէրտիմ քի պիրաղ Ֆօթաէթտին:

— Շաքա տէրիքէն, շու վէրօնը ալայըտը:

— Չաթը օնլար տա օրթադա եօք, նէրէյէ՛ գայըպ օլտուլար. . . գա ամա՛ն. գատրիլ պաշտըր կրէկուառը պուլանըմ:

Վէլհասըլ գատրիլ պիթտիք տէն սօղրա կրան Ռըքօ՝ եանի պէօյիւք բահաթ պօրուսու չա-

լընալը քի, պիղծէ էն պէօյիւք ըահաթսըղըք պօրուսու տէնսէ տահա տօղրու տուր, չիւնքի կրան ըըքօտա տըր քի ալէլ ումում տըշարքի տիւքեանյտրա տաղըլըպ պաշըլընա իչկի իչմէյէ պաշարլար:

Իմտի նասըլ քի տէտիք, միւսիւ կրէկուառն տալէթի մուճիւ պինճէ պիղիմ մատամ վէ մատմաղէլլէր կոմիտասա պըրաքտըքլարը շալ վէ մանթօլարընը տղաւաք, միւսիւ կրէկուառըլա պալօտան չըքաճաքլարը պըրատա Գաթիկ տուտու տէտի:

— Գըղլար, վէրօն նէրտէ:

— Ճըլըլըն փօլալըլա պաղապարըտը:

— Ծօ կոմիտաս, հայտէ վէրօնը պուլտա, տէքի գարուներն էօնիւնտէ պէքլէեօլար չափաք կէլսին պաղալ տիւքեանընա կիտէճէյիլ:

— Պու տճալ տճալիպ գոլապալըլըն իչլնտէ նէրտէն պուլալըն:

— Ծօ կիլինտիյի էսվապընտան թանըրսըն, նա իշտէ թա աշաղտա պիր գալալիեէրիլէն կէղէեօր:

— Ղօրտիւմ, կէտէր սէօյլէրիմ:

Մատմաղէլ վէրօն, միւսիւ փօլուն պիթտէֆաթ իպրամլարընա ըաղմէն գիմ օլտուղընը հալէա կիղլէմէքտէ իտի:

— Մատմաղէլ հիչ տէկիլ իսէ էլտիվէնիւնիքի չըքարըն, պիր էլիւնիքի կէօրէեօր:

Միւնքիւնսիւղ տիր, սիգէ տէեօրում քի պէնի թանըմաղսընըգտէտիղի սըրատա կոմիտաս ֆիստանընտան չէքէրէք տէտի:

— Ղըղ, տանըմատըղըն տատամըլա նէ՞ ղօնուչուեօն, ամեա Գաթիկ, ղըղլար, հէք սէնի պէքլէեօրլար:

— Վա՛յ, մատմաղէլ չիմտի թանըտըմ սիղի:

— Ծօ հայվան, ատամ եանընտա իսիմ վէրիլլէր:

— Տիւսիղճէ՞ ղօնուչաեքմ տմեա Գաթիկ տաուըլըեօր նէյնէն, հայտէ չափըղ, պաքղալ տիւքեանընա կէտէճէքլէր:

— Էօյլէ օլտուղը հայտէ պէնտէ պաիապէր կէլիլիմ, Գաթիկ տուտու պէնի բէք էյի թանրը:

Միւսիւ օքի արթըք իշ օրթաեա չըքտը, պուեուրուն կիտէլիմ տէեէրէք, գաբընըն էօնիւնտէ պէքլէյէնիլէր պիրլէյիպ, տօղրու եօլտա սապահա գատար տչըք պուլունան՝ պաքալիեէ վէ հէր նէվ իչկիլէր սաթան տիւքեանլարտան պիրինէ կիրտիլէր:

Պու արա տիւքեան եօքարըլաշաղը միւշթէրիլէր իլէ խընճախընճ տօլու վէ պիր թագրմ խօվարտա վէ սէրխօշ տէլիքանլըլար տախի հէր կէլէն կէլէն մասքէ գատընլարա ատէթտէն օլտուղը վէչհ իւղըր, ատապըն խարիճինտէ հարֆէնտաղըլար էթմէքտէ իտիլէր:

Գաթիկ տուտունուն թագրմը, պաղալ տիւքեանընըն իւսթ գաթընա չըքարաք գալապալքտա նիհայէթ պիր քէօշէ պուլտուլար իսէտէ, կարսօն աշաղտան սանտալիէ կէթիլմէկէ կիտիպ թապիլի պաղլարը անաքտա տուրտուքլարը սըրատա, զիքրինի կէլտիլիմը խօլարտալարտան պիրի կոմիտասա խիթապէն պաղըրտը:

— Եահու Նիյտէլի, չէօյլէ տուր քի մասկարանըն եիւղիւնիւ կէօրէեօր:

— Պէն Նիդտէլի տէղիլիմ, Օնղուրլիւեիւմ:

— Նէրէլի օլուրսան օլ—պաքսանա, քըրմըղլը քօքօնա պուրահա կէլ, եանըմըղապօշ եէր վար:

Միւսիւ կրէկուառ հիտտէթ իլէ տէօնիւպ տէտի:

— Միւսիւ, լագըրտըր էթտիկին մեմաղէլի թանընօրմըն:

— Եիւղիւնիւ աշարսա պէլքի թանըեաեքմ:

— Օ սիղին պիտիքլէրինիլտէն տէեիլ, ըրդէհլի ֆամիլեա տըր աղնատըն:

— Պուրտաքի պուլունանլարըն հանկըսը ըրդէհլի տէլիլ քի կէօղիւնիւ գաբա ըրդէհլի թուլթ:

— Նէ՞ տէմէք իստէեօրսուն:

— Սանքի պարապէր էլլէնսէք օլմաղ մը:

— Եէրինտէ աղըր օթուր, պէլաեա կիրմէլէլիմ:

Հօվարտանըն տիկէր արգատաշըլաքըրտըեա գարչարաք տէտի:

— Ամա սէնտէ նալընճը բէսէրի կիպի հէք քէնտիլնէ եօնուեօրսուն, պու գատար մասկարա սանա չօք տըր պիրիքիսի եանըմըղտա օթուրսա նէ՞ օլտըր:

Պու քիւսթախճա ճէվապըն իւղէրինէ պիր իսկէմէ բաթըրտըսը տըր չըքարաք, պօղաղ պօղաղա պիր գալղա տըր պաշաալ, տիւքեանըլար եէթիլիպ կիւճ հալ պու տրպէտայը մէն էթտիլէր իսէտէ, կէրէք Գաթիկ տուտունուն վէ կէրէք մատմաղէլլէրին եիւրէքլէրի բէք ֆէնա օյնատը վէ սուրէ էթմէքսիղին գրիլըն եիւրէքլէ խանէլէրինէ ավտէթ էթտիլէր:

Պու գարղաշալըք արասընտա պիչարէ կոմիտասըն ֆէսի գայրաղ օլտուղընտան, էվէ կիտէնէտէք, մատմաղէլ Չիլիլին գըրմըղը Գաբիւշօնըն պաշընա քօլմաղա մէճապուր օլտուր:

ԳԼԹՐԻԶՄ

Ճուճա էրթէսի աղչամը թէփէ պաշընտաքի Բըթի շան տա վէրիլէն պալօտան տէօնիւշտէ:

— Վէրօն պու աղչամըի էթտիղին եաքըլըք ալտը օ սարը պըլըքլը տէլիքանըլըլա արթըք

բէք ուղղուն էթտին . ես սէնի
թանըսալարտը . պիր էվի դա-
տընա պու հալ եադըչմաղ .

— Հադ-դըն վար Յուսիփիկ ա-
ղա ամա , պէն դավալիեէրիմտէն
էվի օլտուղմը կիզլէտիմ . դա-
վալը չօճուկ հալէա պէնի գըզ
պէլէր :

Ղայէթ դէնկին պիր էհթիյա-
րա նուզուլ իսապէթ էտէր . տէր
հալ տօքթէօր կօմպէր ճէլպ օ-
լունըր վէ աճէլէ վարիսլէրի խա-
պէր ալարաք , հասթանըն եա-
նընտաքի օտատա ճէմ օլուրլար
վէ ֆէվըէլատէ հէյէճան իլէ
Տօքթէօրուն խասթանըն եանըն-
տան չըքմասընա պէլէրլէր :

Տօքթէօր կօմպէր նիհայէթ
խասթանին եանընտան չըքտըղըն-
տա վարիսլէր հէման թէլաշ ի-
լէ էթրաֆընը սարըպ սօրարլար :

— Միւսիւ տօքթէօր , խաս-
թա նէ՝ հալտէ տիր :

— Էֆէնտիլէր երևիլէինիդ րա-
հաթ օլտուն , չօք շիւքիւր խաս-
թամըզ էլիեէ տէօնտիւ :

— Տէսէնէ պօշունա թէլաշ
էթտիք :

Բազար կիւնիւ Պէյօղլունտա
գաֆէ Գուրօնտա , իքի իւշ ահ-
պապ օթուրմուշ չօք եաշամաք
իւզրէ պահա էթմէքտէ իտիլէր :

— Պէնիմ պիր հալամ վարտը
110 եաշընա գատար եաշատը ,
պիղիմ ֆամիլեատա չօք եաշար-
լար :

— Պիղիմ ֆամիլեատա էօլլէ
տիր , պէնիմ պիր ամըճամ վարը-
տը 130 եաշընտա էօլտիւ . պի-
լիմիսինիդ պու չօք եաշամաք
ճընա չէքէյօր . սիզին ֆամիլեա-
տատա չօք եաշաեանլար վա՞ր մը
միւսիւ Գօրգօթ :

— Տօլրուսընը իստէրսէն պի-
ղիմ ֆամիլեատան տահա բիմսէ
էօլմէտի բի պիլէյիմ :

Պիր շարապճը թիւճճարը , սա-
պահլալըն մաղազասընը հէնուղ
աշմըչքան , Տէրքօզ սուեու մէ-
մուրլարընտան պիրի իլէրի կիրէր ,
շարապճը թաճիւպ իտէրէք սօր-
տու :

— Նէ՝ իսթէրսինիդ էֆէնտի :
— Շարապարընըղը մուանէ-
նէ էթմէղէ կէլտիմ :

— Շարապ ալմաք իստէյօր-
սուըզ էօլլէմի , նէ ճընա էստէր-
սինիդ :

— Հայըր էֆէնտիմ , սու գօմ-
բանեասը թարաֆընտան սու տէ-
բօլարընը վէ չէշմէլէրի թէֆթիշ
էթմէկէ մէմուրըմ , սիզին տէբօ-
տա հայըճա սու սարֆ օլտու-
ղընը իշիթտիմ տէ մուանէնէյէ
կէլտիմ :

— Նաֆիլէ դահմէթ էթմէյին ,
սարֆ էթտիլիմ սու , շիմտի թէք-
միլ գըզարմըշ տըր , թանըեամաղ-
սընը :

Տօքթէօր ֆանթօշ իլէ ուր-
թէօր կօմպէր մէքթէպտէն տիպ-
լօմալարընը իսթիհսալ էթտիլտէն
սօղրա , սէնաթլարընը իքմալ էթ-
մէք իւզրէ , հէր պիրի պիր չէ-
հիրէ կիթտի . պիր սէնէ սօղրա ,
էվէլի բազար կիւնիւ պիտթէսա-
տիւֆ Պէյօղլու եէնի թէաթրօ-
սունտա պիրլէշտիլէր :

— Վայ սէնաթտաշ հօշ կէլ-
միշին , նասըլ պարէ կիթտիլին
եէրտէ բարա գաղանտըն մը :

— Վըղըլթը պիրատէր , պիր
սէնէտէ 300 լիւայ անճաք թօփ-
լաեա պիլտիմ . սէ՞ն նէ եաքտըն :

— Պէն իքի իւշ պին լիրատան
զիյատէ եաքտըմ . . .

— Նէ՝ տէեօրսուն , կիթտի-
կին եէրտէ խասթալըք չօքմու-
յըտը :

— Օգատար չօք եօղըտը ա-
մա , պէն խասթալարտան զիյա-
տէ , միրասիսօլարա պաքտըմ ,

Էվէլի կիւն միւսիւնիւն պիրի ,
պիր մատմաղէլ իլէ աթիտէքի
միւքեալէմէյի էտէեօրըտը :

— Մատմաղէլ , պաղը մօտա-
լար լէք չափըք պարիթ օլուր ,
նէտէ՞ն տիր քի պու թուրնիւք
մօտաղ տանանտը տուրտու պիր
թիւրլիւ պարիթ օլմաեօր :

— Միւսիւ տրգա թարաֆը-
մըղտա տըրտա օնուն իշին պա-
րիտ օլմաեօր . էկէր էօն թարա-
ֆըմըղտա՝ եանի կէօղիւմիւզիւն
էօնիւնտէ օլաեըտը բէք չափըք
մօտասը կէշէր իտի :

Պարսն Յովհաննէս անցեալ օր
իւր փոքրիկ Գառնիկին խնձօր ժը
տալով ըսաւ :

— Առ նայիմ Գառնիկ այս
խնձօրը , և բրօղդ Աննիկին հետ
կէս առ կէս կերէք . բայց նայէ
որ քրիստոնէաբար կիսես :

— Մայրիկ քրիստոնէաբար կի-
սելն ինչպէս կըլլայ :

— Ամենէն մեծ կտորն ընկե-
լիդ տալու ես :

Այս խօսքին վրայ Գառնիկ
խնձօրը քրօջը տալով ըսաւ :

— Քոյր իմ , կիսէ սա խնձօրը
քրիստոնէաբար :

ՀՆԱՎԵՊ

(Մասալ)

(Շարունչուն)

Այս միջոցին , կրկրուկ մը կու-
գաւ ականջին , գլուխը կը դար-
ձնէ և կը տեսնէ գորտ մը , սը
գլուխը ճաշին մէջէն դուրս հա-
նած կը կրկրար ու կը կրկրար :

— Ի՞նչ կը կրկրաս , կըսէ աղ-
ուէսն բարկանալով , լուէ՛ , և ու-
րիշին գործին արգելք մ'ըլլար :

— Ինչո՞ւ կը բարկանաս , պա-
րոն աղուիս , հեղ և խոնարհ բը-

նաւորութեանդ հակառակ սաստիկ բարկացած կերեւնաւ, ինչ կայ, ինչ պատահեցաւ քեզ:

— Ինչ պիտի ըլլայ, հիմակու հիմա սաստիկ բաղցած եմ, սրտեղ գեղեցիկ որս մը կայ, անոր կըսպասեմ:

— Ինչ, արծուին ձուերուն . . . օ . . . շիտակը ատիկա վայելուչ բան չէ, ուրիշ բան չի գտար տէ, ազատչիդ ձուերուն աչք տնկեցիր, լսողը ինչ կըսէ . . . չէ՛, աղուէս եղբայր, չէ՛, մեղք ես, կը բամբասուիս . . .

— Ուզածնուն չափ թող զիս բամբասեն, ալ ես առջինը չեմ. պռաջ երբ մէկը ինձ դէմ խօսեր, բարկութենէս վզէն բռնել ու խղդեղ կուգէի զայն, բայց հիմա ատանկ բաներուն ակտնջ անգամ չեմ կախեր . . . հէ՛յ գուզում . . . Ժամանակը ինձ շատ բան սովբե, ցուց և հիմա ալ Մասիս լեռան հովերը կը կլկենք կոր:

— Զարմանալի բան, հապա պատիւդ . . .

— Պատիւ . . . այդ բառը բառարանին մէջ կայ, դիտեմ. բայց բառարանը. բառարան է և պատիւը բառ մը. ապա ուրեմն, բառարանին մէջ պատիւ բառին գտնուիլը անհրաժեշտ է, իսկ ես բառարան չեմ որ իմ մէջ ալ գրտնուի կամ իմ մէջ գտնուիլը պահանջուի:

— Պաւլօ՛, տրամաբանութիւնը ամբողջ կլկեր լմնցուցեր ես. աս խօսքերուդ ո՞վ ըլլայ չը համոզուիր:

— Հապա, իմ ըսածս ըսած է և ինչ որ ես կըսեմ, ճշմարտութիւն է, ուղղութիւն է, տրամաբանութիւն է, օրինական է, ձեւական է, օգտակարն է, գործնականն է . . .

— Կեցիր, պարոն աղուէս, ինչ կընես, ես բառարան չեմ կըսեն և բառարանէ մ'աւելի բառեր կը թափեմ առջիս . . .

— Ինչ, ես բառարան չեմ ըսի . . . սխալ չըլլա՞ս . . . այո՛, ա՛յո՛. կը յիշեմ, ես ըսի, բայց անիկայ քիչ մ'առաջ ըսի և այն. ատենուան պարագայները ուրիշ էին, իսկ հիմակուանը ուրիշ, ամեն բան և խօսք տեղին և պարագային համեմատ ըլլալու են:

— Բայց պատուաւոր բառը մոռցար:

— Պատուաւոր հա՛, ատ ուրիշ այդ բառը պահեստի է, ամեն տեղ չգործածուիր, և խիստ քիչ անգամ պէտք կըլլայ, մանաւանդ թէ այդ բառը շատ ծակ աչք է, մարդ մը՝ երբ ստէպ գործածել ուզէ զայն, ինչ ունի չունի անոր կեր տալով, ինք անօթի մնալը աչք առնելու է:

Կեցցե՛ս, պարոն բարոյախօս կը գոչէ գործը և գլուխը քաշելով կը սահի ճահճին տակ. աղուէսն մինակ մնալով, անմիջապէս կը դառնայ ձուերուն և տենետելով որ արծիւն հեռացած է, կը պատրաստուի յարձակիլ, սակայն լեռան բարձրութիւնն ու ստորոտը գտնուող մացառներն արգելք կըլլան իրեն և կը կասեցընեն:

Կըսեն՝ թէ՛ աղուէսն որչափ խորամանկ, բաղդն ալայնչափ բանուկ է, և իրօք ալ այնպէս կը պատահի այս աղուէսին համար ալ. մագլցելով լեռնէն վեր, մինչեւ ձուերուն գտնուած տեղը ելնելու հրնարք մը մտածած ատեն, կը տեսնէ, մի մեծ օրագ՝ բռնած, մէկ կողմը ծաղկէ «փունջ» մը, միւս կողմը «այլաղի» աղտոտ փէշտիմալ մը կախած «գարակէօզ» ոչխար մը վաղելով դէպ իրեն կողմը կուգար:

— «Ահաւասիկ առիթը» կըսէ ուրախութեամբ աղուէսն, և հողուով մարմնով կը փարի ու կը բռնէ ոչխարին եղջիւրներէն:

ԴԻՄԱՆ

(Շարունակել)

ՀՈՆԴԻՍ ԱՄՍՕՐԵԱՅ

Միւթարեան միաբանութեան վերապատուելի Հարց հրատարակած «Հանգէս-ամսօրեայ» ուսումնաթերթին Մարտ ամսոյ երրորդ թիւն ստացանք, որուն բովանդակութիւնն հետեւեալներն են:

ՈՒՍՈՒՄՆԱԿԱՆ—Քաղաքագիտական, Բնագատմական, գրական, լեզուաբանական:

ԲԱՐՈՅԱԿԱՆ—Պատմական նորակէպ, առակ:

ԱՅԼԵՆԱԿԱՆ—Նորարար, Տընտեսական, Մանրալուրք և ֆաղաքական տեսութիւն:

Այս ընտիր պարբերականի մասին մեր խորհրդածութիւնը տեղեկներուս անձկութեան պատճառաւ չաբաթ օրն պիտի հրատարակենք:

ՓԱԽՍՏԱԿԱՆ ՄԱՅՐ

ԹԱՏԵՐԳՈՒԹԻՒՆ ԵՐԵՔ ՄԱՍ
ՄԱՍՆ ԵՐՐՈՐԻ

Յովսէփ—Ո՛հ, ձեզմով մոռցեր էի ձեր մօրը պատճառած դառն վիշտը և երջանիկ ալ էի, բայց այսօր այդ կնկան պատճառաւ է որ սիրելի աղջիկս՝ ահա դու կը տառապիս. եթէ նախկին հարստութիւնս ձեռքս ըլլար, Արմենակը քու ամուսինդ կըլլար, իսկ ընդհակառակը, այսօր տես թէ քու Արմենակիդ հայրը ինծի ո՛ր աստիճան նուազացուցիչ նամակ մը կը գրէ. (Լամակը Սաթիկան տալով) կարդա՛ . . .

Սաթիկի.—(նամակը կը կարդայ) Պարոն գրագիր—Կիմանամ թէ որդւոյս Արմենակին, կերպով մը սիրտը դրաւեր է ձեր աղջիկը. այս պարագան հարկաւ ձեր գիտութեամբն եղած է, բայց այդ խաղին վերջաւորութիւնը ձեր յուսացածին համեմատ չը կընար ըլլալ. յուսում թէ՛ այս ամսին տ-

ւելի լուրջ կերպով կը խորհի, որուն համար ձեզ բոլորովին ազատ կը թողում այսօրունէ ձեր պաշտօնը ուրիշի մը յանձնելով:

ԲԱՐՍԵՂ

(Պաթինիկ նամակը ձեռքէն թողով) Հայր, ներէ ինձ . . . ոհ, ներէ ինձ . . .

Յովսէփ—(զայն բազկացը մէջ առնելով) Աղջիկս, սրբէ այդ գեղեցիկ աչերդ, ասի ճակատագրին մէկ խաղն է և ոչ թէ քու յանցանքդ, Աստուած մեծ է, անշուշտ ուրիշ գործ մը պիտի դրունամ. ինչ ընենք, կեանքն օղակներու շար մըն է, սլորտելով պէտք է անցնինք ամենէն:

Էլպիս—Հայր իմ, կարելի չէ՞ որ մենք ալ աշխատինք, թող բարի Յակոբոս մեզի դուրսի կար բերէ, ասկէ զատ քորսնկարչութիւն և ես դաշնակ չալել գիտեմ, պատուաւոր տուններ դաստուռութիւն կընենք . . .

Յովսէփ—Ծնորհակալ եմ սիրուն աղջիկներս, բայց չեմ ուզեր որ դուք ապրուստի համար աշխատիք, ես դեռ մեր ամենուս համար աշխատելու բաւական ոյժ ունիմ: Աստուած մեզ երեսէ չը թողուր . . . ձեր խուցը քաշուեցէք սիրելի աղջիկներս, ես մէկ բարեկամ տեսնելու պիտի երթամ, բարի Յակոբոսը ձեր քովը կը խաւրեմ:

Էլպիս—Համբուրէ զմեզ հայր իմ:

Յովսէփ—(աղջիկները համբուրելով) Դացէք . . . Աստուած ողորմի մեզ (կը մեկնեն):

(Վարագոյրը վերնալով շտեմարանի նման տեղ մը կերելի մէկ կողմը պարզ ննջարան մը երկու աթոռ և տախտակէ սեղան մը որու վրայ մի քանի շիշեր և կաղամար մը դրուած է. Աստուած խոհուն ներս կը մտնէ):

Աստուած յետոյ Ֆնտուքօ

Աստուած—(աթոռ մը առնելով սեղանին առջեւ կը նստի) Ո՛հ հ. . . բաւական հոգնեցայ. այսու հան-

դերձ տան յատակագիծը կատարեալ գիտեմ . . . սա անիծեալ Մարգարիտան ալ ո՛ւրիշէ դէմս ելաւ, բարեբախտաբար նպատակս չը գիտէ. մտքէն անգամ չանցնիր որ իւր աղջկանը սիրահարած եմ . . . ապուշ էրիկը ողջ է եղեր . . . եթէ զիս ճանչէ, գործս լմնցած է. բայց նա զիս ճանչելէ առաջ ես էլ պիտի առեւանգելով արդէն մեկնած պիտի ըլլամ . . . նախկին տէրս Յովսէփ պարոն Բարսեղին գրագիրն է: այդ իզմիրի կրատարը չը գիտեր որ Արմենակ իւր գրագրոյն աղջկան սիրահարած է . . . անստորագիր նամակաւ մը պէտք է գիտցնեմ Բարսեղին որ իւր գրագիրը սնանկին մէկն է երկու աղջիկներն իզմիր բերած է, մի միայն իւր դաւակն Արմենակը հրապուրելու . . . այո. այս միջոցով, Արմենակայ յարաբերութիւնը կը դադրի . . . բայց ո՛ւր մնայ սա ապիրատ Ֆնտուքօն . . . պարտէզին դրան բանալիին կաղապարը առնել զրկեցի. այս բանալիով, ամեն բան կը գիւրանայ. Յովսէփը տունէն հեռացնելն բան մը չէ և մէկ մը որ պարտէզէն մտնամ. այն գեղեցիկ փոքրիկ էլպիսն ծարրելով դուրս ելնելն, գաւաթ մը օղի խմելու պէս բան մըն է . . . չա՛նթ ու կայծակ սա սինըքորն ով գիտէ որ դինետան մէջ կարբէ երեք ժամէ որ զրկեցի զինքը . . . ահ ստքի ձայն կառնեմ . . . այո նոյն ինքն է:

Աստուած և Ֆնտուքօ

Ֆնտուքօ—Դժոխքին սատանաները գլխուն թափի սա կնկան, ըիչ մնայ զիս ոտտիկանութեան պիտի մատնէր . . .

Աստուած—Ո՛ր կինն է այդ:

Ֆնտուքօ—Սա մուրացկան լըկտի Մարեամը:

Աստուած—Դիտի՛ք . . .

Ֆնտուքօ—Մեր աղաւնեաց պարտէզին դրան բանալին, մեղրամո-

մով կաղապարը հանելու կաշխատէի, երբ այս գիւհահար կինը՝ չեմ գիտեր ուսկից վրայ հասնելով, գո՛ղ կայ պօռալ սկսաւ . . .

Աստուած—Փի՛ւր անէծք:

Ֆնտուքօ—Բարեբաղդաբար փականքին կաղապարը առած էի ահաւասիկ:

Աստուած—Ահ վերջապէս. յիրաւի կըսեմ Ֆնտուքօ դու առաջին կարգի ճարպիկ գործի մարդ ես. մեր խմբին մէջ իմ տեղակալս կը կարգեմ զքեզ . . .

Ֆնտուքօ—Ուրիշ ընելիք կայ ան ըսէ:

Աստուած—Այո կայ. հիմա նամակ մը պիտի գրեմ, այս նամակը սա ոսկւոյ շտեմարան պարոն Բարսեղին ձեռքը պիտի հասնեն սոյ իրիկուն. բայց պէտք չէ որ գիտնայ թէ նամակն ուսկից եկած է:

Ֆնտուքօ—Ըսածներդ կէտ տուէտ պիտի կատարեմ, գրէ նամակը:

Աստուած—Անմիջապէս (սեղանին առջին նստելով գրել կըսկի) Մեծապատիւ տէր—Գիտեա՞ք որ գրագիրնիդ երկու աղջիկ ունի, որոնք Պօլիսէն բերած է մի միայն ձեր որդին Արմենակը հրապուրելու գիտմամբ. ինքզինքը Պետրոս կանուանէ, բայց բուն անունը Յովսէփ Սելեան է, ժամանակաւ պամպակի վաճառական ի կի Պօլիս, յետոյ սնանկացաւ և այժմ ձեր որդին հրապուրելով նպատակը ձեր ստացուածոցը տէր ըլլալ է. ասոնք ձեզ իմացնելով, յուսամ թէ պատուակիր մարդու մը փոքրիկ ծառայութիւն մը կընեն. —Աչքերնիդ չորս բացէք (նամակը գոցելով Ֆնտուքօին կուտայ):

Ֆնտուքօ—Ուրիշ ըսելիք ունիս:

Աստուած—Այո, այս գիշեր ժամը չորսին, մեր մարդոցմէ վեց հոգի մակուկով մը բարափին վերը դրուած բոլորովին ամայի խորշը գտնուեցէք:

Ֆնտուքօ—Ժամը չորսին պիտի գտնուինք (կը մեկնի):

Աստուած—Եւ հիմա գոռո՛ղ աղջիկ, ալ իմա ես (կը մեկնի):

(Շարունակելի)

ՎԱՅՐԿԵՆԱԿԱՆ ՏՊԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
ԱՅՑԵՏՈՄՍԻ
 Լաւագոյն քառթօնի
 վրայ ամէն լեզուաւ կը
 պատրաստուի իգին 100
 հատը 10 դհեկն. պէտք
 ունեցողները պէտք է
 դիմեն Գ. Պաղտատլեան
 տպարան Յակոբեան խան
 Թիւ 13 Կ. Պոլիս:

ԷԹՄԵՔՃԻ ԽԱԹՈՒՆ

Մէգըբիւր բօմանըն Վինճիտէն Հին-
 ճի ճիւղնէ դատար թապ ու նէշր օ-
 լունուայ ֆիրուսթ իտիմէքտէ օլտը-
 ղընտան, շայանը միթալա օլան
 իշպու հիքեայէյի՝ օքույանլարըմըզա
 թաւսլէ իտէր, վէ տիկէր ճիւղէրի
 տախի տէրտէսթը թապ ու նէշր օլ-
 տըղընը պէյան էյլէրիլ:

Պունտան պէօյէ ապօնէ եաղը-
 շանլար իշիւն պէհէր ճիւղի 10 զրուշ
 հիքեայէ թէքմիլ օլտուքտան սօղրա
 պիր էիշտի 15 զրուշ սաթըլըր: Ապօ-
 նէ եաղըմաք իսթէյէն Պէյօղըն
 տօղրուսունտա թաքսիմտէ 65 նօմէ-
 րօ Մէճմուայը Ախսար մաթպասընա
 միւրաճտաթ էյլէմէլէրի իլան օլընրր:

ՔԻԻԶԻԲԵՈՆ ՊԻՐԱՏԵՐԼԷՐ

Տ Ե Պ Պ Օ

28-ՍԹԱՍՊՈԼՏԱ ԵՆԷԻ ԶԱՄԻՏԵՏԵ 26

Սրէշար տիւքեանլարը

ՍԹԱՆՊՈԼ Քէօրբիւ քարշըսընտա 77—

ՊէՅՕՂԼ ԻՆՏԱ Տօղրու եօլտա 167—

Մէգըբիւր էճգախանէ վէ սրէշար
 տիւքեանլարընտա միթէտաթապ վէ
 էյվաի թէրբիւյաթը քիմեէվիյէ վէ էճ-
 գա վէ մուլէճաթ վէ ալաթը ճէր-
 րահիյէ, վէ ալէա ճինս լասթիգ իլէ
 չէլիքտէն մաամուլ ալաթ ու էտէվաթ,
 վէ Լիսթէր ուսուլինտէ պաղլար, վէ
 Ֆանս գ վէ Ինկիլիզ էճգալարը, սօլ-
 ֆաթօնըն էն ալա ճինս, եէրի վէ
 էճնէպի մատէն սուլարը, ֆօթօկ-
 րաֆճլար իշիւն թէրբիւյաթը քիմեէ-
 վիյէ, Պօրտօ շարապլարը, գօնեադ-
 ար, էնվաի իշկիլէր, գօղ ուլը սա-
 պունլար, նէֆիս բուարա, օ տը Գօ-
 լտնը, սաչ սուլարը, տիւղիւնլիք-
 լէր, վէ սրէշարլար իլէ քիմեախա-
 նէլէրէ մախսուս ճամ գապլար վէ ա-
 լաթ ու էտէվաթ մէվճուտ օլուպ,
 թաքտան վէ բէրօքէնթէ ֆիրուսթ
 օլընրր:

Քէղալիք մէգըբիւր տիւքեանլար-
 տա մուլէնէյի թըպիլիյէ տախի իճ-
 րա օլունըպ, պունա մախսուս օտա-
 լարը վար տըր,

Պէօղըն էճգախանէսի կէճէլէրի
 աչըզ տըր:

Զէյլ.—Պիւճիւմէ էճգա վէ ոմթաա.

միւղըն էն ալէա ճինստէն օլտուգընը
 վէ բէք էհվէն ֆիյաթլա սաթլարտըղը-
 նը Տօգթօր էֆէնտիլէրէ վէ բաղալթ
 լու էհալիյէ իլան ու պէյան իտէրիլ:

ՇԱՐԱՊ ՏԷՐՕՍՈՒ

Սահէթը պլտէնիյէնէ գաւլէթ
 վէրմէր իշին, իյի շարապըն թէսիթի-
 նի թէքմիլ Էվթօրա թաստիք էթմիլ-
 լէր տիր. Փաղաթ պիր թագըմ գայ-
 նանմը վէ եաքմա շարապլարըն տա-
 խի մաղարաթը տէրքեար օլտուգըն-
 տան էյի վէ գայնանմալը, հէր նէվ
 Գարթալ վէ Պուրիօնը շարապլարը
 ալմաք իսթէյէ, Գալաթա կէօմիւկիւ
 գարշըսընտա Կէօշէ օղլու խանընտա
 2 նօմէրօ, շարապ տէրօսունտա թէշ-
 րիֆ էթմէլէրինի թաւսիլէ էտէրիլ:

Ֆիյաթլար գայէթ Լհվէն տիր,
 Իշպու մահալտէ էն ալէա ճընս-
 լարտան կէրէք չիլէ վէ կէրէք սան-
 տըք՝ գօնեաք տախի սաթըլըր:

ԶՕՃՈՒԿԼԱՐ ԻԶԻՆ

ՏՊԱԳՐԱՆՏԵ ԶԷՔԻԼԻՐ ՀԷՐ
 ՆԷՎԻ

ՖՈԹՈԿՐԱՖ ԲԷՍԻՄԼԷՐԻ

6 Բէսիմ միւնեօն 20 զրուշ:

12 Բէսիմ միւնեօն 30 զրուշ:

Բ. ԳԱՐԱԳԱՇԵԱՆ

677 Ն. Գուլէ Գարուսընտա Ն. 677

Մէգըբիւր Փօթօկրաֆիստէտէ ֆօ-
 թօկրաֆ ալաթ ու էտէվաթը տախի
 ֆիրուսթ օլունըպ, ուսուլի՝ մէճմա-
 նէն թարիֆ իտիր:

ՏԷՐ ԵՒ ՏՆՕՐԷՆ
 ՈՆՏՕՆ ՍՈՒԳԱՆ

ԽՄՐԱԳԻՐ Գ. ՀԱՃԵԱՆ

ԲՕԼ ՖՕՅԱՃԵԱՆ

ԵՒԻՔՍԷՔ ԳԱՆՏԸՐԸՄՏԱ 80 ՆՈՒՄԵՐՕՏԱ

ԿԷՕԶԷ ՎԷ ԶԷՐՐԱՀԼԸՂԱ ՄԻԻԹԷԱԼԻԳ

Ա. Լ. Է. Ա. Թ. Թ. Ի. Ի. Զ. Ա. Ր. Ը

Մէգըբիւր մաղապատա կէրգէ վէ ճէրրահըզա միւթէալիդ էնվայի ալէաթ
 ու էտէվաթ մէվճուտ տըր:

Էգճիւմէ, եուամուշագ վէ սէրթ լասթիգտէն (գաուշուտան) մաամուլ
 մէվատտը միւթէլիլիլէ, գաւնդ պաղլարը, էնվաի չիրինկալար, էլէք-
 թրիք մաքինալարը, միզան իւլ հափա (պարօմէթր), միզան իւլ հարարէ
 (թէրմօմէթր) վէ էյի ճինս կէօզլիլըլէր պուրնմապտա տըր:

Մ. Բօլ Ֆօյաճեան՝ հէր նէվ սըքարըշաթ վէ թամիրաթը էհվէն ֆիյաթ
 իլէ իճրա վէ տէրէօհտէ իտէր: